

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

S nærbørende Lovforslag er det søgt at samle Reglerne om alle de Retsforhold, der have til Grundlag den aandelige Produktion i videre Forstand. En lignende Ordning er gennemført i forfællelige fremmede Lande¹⁾, medens den gældende danske Ret ligesom en stor Del fremmede Lovgivelser giver Reglerne for de enkelte Arter af disse Retsforhold i særlige Love. Medens det nære Slægtskab mellem samtlige i Loven behandlede Retsforhold bevirker, at nogle af disse vedrørende Retsregler kunne gives under eet, jfr. Forslagets fjerde Afsnit, er det ikke fundet hensigtsmæssigt at give de almindelige Grundregler for samtlige herhen hørende Retsforhold i fælles Bestemmelser, saaledes som sket i nogle af de ovennævnte fremmede Love. Dels gør der sig, trods det indre Slægtskab, saa mange særlige Hensyn gældende ved hvert enkelt af disse Retsforhold, at det vilde blive nødvendigt enten for Simplicitets Skyld paa væsentlige Punkter at ofre de enkelte Retsforholds særlige Krav eller i de specielle Afsnit at tilføje en saadan Række Modifikationer i de almindelige Regler, at der ved den hele Ordning intet vilde vindes i Retning af Simplicitet og Enkeltartethed, idet tværtimod mange Gentagelser vilde blive nødvendige. Dette ses ogsaa af en Del af de anførte fremmede Love. Men særligt vilde en saadan Ordning i dansk Ret møde næsten uovervindelige terminologiske Hindringer, allerede fordi den danske Retsterminologi savner en brugbar og anerkendt fællesbetegnelse for alle herhen hørende Rettigheder, saaledes som den kendes i andre Landes Retsprog (Urheberrecht, Copyright, droit d'auteur, propriété intellectuelle), idet navnlig Betegnelsen „litterær og kunstnerisk Ejendomsret“ med Rette ikke har fundet Anerkendelse i vor Retsvidenskab. Det udviklede indeholder Forklaringen til, at Forslaget fremtræder inddelt i 4 bestemte sondrede Afsnit, af hvilke det første behandler Forfatterretten, det andet Kunstnerretten, det tredje Eneret til Fotografier, og endelig det

fjerde indeholder nogle almindelige Bestemmelser.

En Kodifikation og i Forbindelse hermed en Omordning af hele den herhen hørende Lovgivning maa af flere Grunde anses ønskelig. Allerede den gældende Lovgivnings rent ydre Fremtræden maa anses som højt uheldig; særlig gælder dette for Forfatterrettens Bestemmelser. Hovedloven her er Lov af 29de December 1857, men denne er suppleret og modificeret med ikke mindre end 4 senere Love af 23de Februar 1866, 21de Februar 1868, 24de Maj 1879 og 12te April 1889. Alene Vanstueligheden ved under disse Forhold at faa en sikker Oversigt over den gældende Ret i sin Helhed og ved at udjævne de Disharmonier, som fremkomme, naar disse tilbørlig mindre klart og heldigt affattede Bestemmelser sammenstilles, turde være en fyldestgørende Grund til at ønske den gældende Lovgivning afløst af en Lov, hvor alle herhen hørende Bestemmelser samles og sammenarbejdes til et harmonisk Hele. Der er da ogsaa gentagne Gange, blandt andet fra Rigsdagens Side ved Behandlingen af Loven af 12te April 1889, offentlig udtaalt Ønsket om en saadan Samarbejdelse af Lovgivningen¹⁾. — Ogsaa om Kunstnerretten findes Bestemmelserne paa flere Steder, dels i Hovedloven af 31te Marts 1864, dels i Lov 23de Februar 1866 §§ 1—3 og 10. Men væsentligere er det, at der paa en Række Hovedpunkter gør sig betydelige Afvigelser gældende mellem den retlige Ordning af ensartede Forhold vedrørende henholdsvis Forfatterretten og Kunstnerretten. Eksempelvis kunne nævnes de forfællelige Regler om Konfiskation i Lov af 29de December 1857 § 2 og Lov af 31te Marts 1864 § 7, samt om Rettens Varighed, idet Retsbestyrelsen for Forfatterretten som Regel varer i 50 Aar, for Kunstnerretten kun 30 Aar. Den paa disse og flere Punkter bestaaende Modsatning er i og for sig ganske unaturlig. Men endelig maa det erkendes, at de gældende Regler paa mange Punkter ere ikke blot meget ufuldstændige, men til Dels ogsaa ret uheldige. Hvad særlig Forfatterretten

¹⁾ Jfr. navnlig spanske Lov af 10de Januar 1879; sissk Forordning af 15de Marts 1880; schweizisk Lov af 23de April 1883; ungarisk Lov af 26. April 1884; belgisk Lov af 22. Marts 1886, samt blandt de ældre Love østerrigsk Lov af 19. Oktober 1846.

¹⁾ Jfr. Rigsdagstidende for 1888—89, Folketh. Forhandl. Sp. 6261 fg.; Tillæg B. Sp. 1471—72.